

Učenie sa v kňazstve

Prezident Henry B. Eyring

Prvý radca v Prvom predsedníctve

Som vďačný za to, že môžem byť na tomto stretnutí kňazstva Božieho. Dnes večer sme na mnohých rôznych miestach a v mnohých fázach našej kňazskej služby. Ale napriek mnohorakosti našich pomerov máme veľa spoločného. Tým je to, že sa učíme našim povinnostiam v kňazstve a rastieme v našej sile ich vykonávať.

Ako diakon som túto potrebu intenzívne pociťoval. Žil som v malej pobočke Cirkvi v New Jersey na východnom pobreží Spojených štátov. Bol som jediným aktívnym diakonom v pobočke ale aj jediným v cirkevných záznamoch. Môj starší brat, Ted, bol jediný učiteľ. Je tu dnes s nami.

Ešte stále som bol diakon, keď sa moja rodina presťahovala do Utahu. Tu som objavil tri úžasné veci, ktoré urýchlili môj rast v kňazstve. Prvou bol prezident, ktorý vedel ako sedieť v rade s členmi svojho kvóra. Druhou bola veľká viera v Ježiša Krista, ktorá viedla k veľkej láske, o ktorej sme už počuli a to k vzájomnej láske. Treťou bolo zdieľané uistenie o tom, že naším všepresahujúcim kňazským cieľom bolo pracovať na spáse človeka.

To že tu bol oný rozdiel, nebolo tým, že to bol zabehnutý zbor. To, čo bolo tam v tom zbore mohlo byť kdekoľvek, nech sa nachádzate v ktorejkoľvek jednotke v Cirkvi.

Tieto tri veci mohli byť veľkou časťou vašej skúsenosti v kňazstve, a vy ste si ich možno ani nevšimli. Ďalší ste zas nemuseli mať onú potrebu pre rast, takže tieto pomôcky mohli byť pre vás neviditeľné. Tak či tak, modlím sa, aby mi Duch pomohol vám ich objasniť a zatriktívniť ich pre vás.

Mojim cieľom, prečo hovorím o týchto troch pomôckach rastu v kňazstve je, že je naliehavé, aby ste si ich vážili a používali ich. Ak tak budete činiť, vaša služba sa premení k lepšiemu. A keď bude takto povýšená, vaša kňazská služba bude požehnávať deti Nebeského Otca viac, než si môžete teraz predstaviť.

Prvú vec som objavil, keď som bol privítaný v kňazskom kvóre biskupom a našim prezidentom. To sa vám môže zdať ako malá bezvýznamná vec, ale mne to dalo pocit moci v kňazstve, ktorý odvtedy zmenil moju službu v kňazstve. Začalo to spôsobom, akým nás náš prezident viedol.

Najlepšie to môžem opísať asi tak, že zaobchádzal s názorom mladých kňazov ako keby to boli najmúdrejší muži sveta. Čakal kým všetci, ktorí hovorili, dohovorili. On počúval. A keď sa rozhodol, čo by sa malo urobiť, zdalo sa mi, že Duch oné rozhodnutie potvrdil nám, a aj jemu.

Teraz som si uvedomil, že som cítili to, čo písma myslia tým, keď hovoria, že prezident zasadá v rade s členmi svojho kvóra¹. A po rokoch, keď som bol biskupom sme ja a moje kňazské kvóra boli vyučovaní tým čo som sa naučil ako mladý kňaz.

O dvadsať rokov neskôr, ako biskup, som mal príležitosť vidieť účinnosť takejto rady nie práve v zhromažďovacej budove, ale v horách. Počas aktivity v sobotu, sa člen nášho kvóra

stratil v lese na celú noc. Čo sme o ňom vedeli bolo, že je sám bez teplého oblečenia, jedla a prístrešia. Hľadali sme ho ale bezúspešne.

V mojej pamäti je, že sme sa spolu modlili, ja a kňazi z kvóra, a potom som každého poprosil aby prehovoril. Počúval som sústredene a zdalo sa, že aj oni sa navzájom počúvali. Po nejakom čase sa v nás rozhostil pocit pokoja. Pocítil som, že náš stratený člen kvóra je niekde v bezpečí a v suchu.

Začalo mi byť jasné, čo má kvórum robiť a čo nie. Keď ľudia, ktorí ho našli, opisovali miesto v lese, kde sa ukryl do bezpečia, cítil som, že ho poznám. Zázrakom pre mňa bolo vidieť ako moc viery v Ježiša Krista zjednotenej rady kňazstva prináša zjavenie mužovi s kľúčmi kňazstva. Toho dňa sme všetci rástli v moci kňazstva.

Druhým kľúčom k nárastu učenia sa je mať vzájomnú lásku, ktorá prichádza z veľkej viery. Nevie, čo prichádza skôr, ale vždy sa zdá, že je tam kedykoľvek sa objaví veľký a rapídny nárast poučenia v kňazstve. Joseph Smith nás to učil svojim príkladom.

V počiatkoch Cirkvi v tejto dispenzáii obdržal od Boha prikázanie budovať posilnenie v kňazstve. Mal vytvoriť školy pre držiteľov kňazstva. Pán stanovil požiadavku, že tam má byť vzájomná láska medzi tými, ktorí učia a aj tými, ktorí sú vyučovaní. Tu sú oné slová Pána o vytvorení miesta kňazského vzdelávania, a aké to má byť pre tých, ktorí sa tam budú vzdelávať:

Zorganizujte sa ... vybudujte dom ... dom učenia ... dom poriadku ...

Určite si medzi sebou učiteľov a nech všetci nie sú hovorcami naraz; ale nech hovorí jeden v jednu chvíľu a nech všetci počúvajú slovám jeho, aby, keď všetci prehovorí, všetci mohli byť vzdelávaní od všetkých a aby každý muž mohol mať rovnakú výsadu.²

Pán opisuje to, čo sme už videli, že zjavenie Ducha prináša posilnenie v rade kňazstva či v triede. Zjavenie je jediný spôsob, ktorým prichádza poznanie, že Ježiš je Kristus. Táto veľká viera je prvou priechkou na rebríku, na ktorú vystúpime, aby sme sa učili zásady evanjelia.

V oddiele 88 Náuky a zmlúv vo veršoch stodvadsaťtri a stodvadsaťštyri Pán prízvukuje vzájomnú lásku, a nie nachádzanie chýb na druhých. Každý získal vstup do kňazskej školy založenej Pánovým prorokom tým, že učinil zmluvu so zdvihnutou rukou, že bude priateľom a bratom ... v putách lásky³.

Dnes už nenasledujeme túto ceremóniu, ale napriek tomu tu vidím veľké poučenie v kňazstve, a to sú oné putá lásky. A znova, videl som ako spôsob tak aj dopad učenia sa pravdám evanjelia. Láska pozýva Ducha Svätého, aby bol prítomný a potvrdil pravdu. A oná radosť z učenia sa božským pravdám, vytvára lásku v srdciach ľudí, ktorí zdieľajú skúsenosť z učenia sa.

A to je pravda aj v opačnom slede. Nezhody či závisť umenšujú schopnosť Ducha Svätého, aby nás učil a povzbudzoval našu schopnosť získať svetlo a pravdu. A v pocitoch sklamaní sa ďalej seje oveľa viac semienok veľkých nezhôd a nachádzania chýb medzi tými, ktorí očakávajú poučenie, ktoré však neprichádza.

Vždy sa mi zdalo, že držitelia kňazstva, ktorí sa dobre navzájom vzdelávajú sú veľkými mierotvorcami medzi nimi. Vidíte to v kňazských triedach a v radách. Je to dar pomôcť ľuďom nájsť spoločnú pôdu, keď vidia nezhody. Je to dar pomáhať ľuďom vidieť v tom čo niekto povedal, radšej prínos než nápravu.

S dostatkom čistej lásky Kristovej a túžbou byť mierotvorcom je možná jednota v kňazských radách a v triedach. Žiada si to trpezlivosť a pokoru, ale videl som, že sa to stáva dokonca, aj keď sú problémy ťažké a ľudia v radách či triedach pochádzajú z veľmi rozdielneho prostredia.

Je možné povzniesť sa k vznešeným štandardom stanoveným Pánom pre držiteľov kňazstva pri rozhodovaní v kvóre. Je to možné, keď je tu veľká viera a láska, a neprítomnosť zväd. Tu je čo Pán žiada pre Svoju podporu našim rozhodnutiam:

A každé rozhodnutie učené ktorýmkoľvek z týchto kvór musí byť učené jednotným hlasom; to je, každý člen v každom kvóre musí súhlasiť s jeho rozhodnutiami, aby ich rozhodnutia mali rovnakú moc teda platnosť, jedného tak ako druhého.⁴

Tretia pomoc učenia sa v kňazstve, prichádza so zdieľaným uistením o tom, prečo nás Pán požehnáva a dôveruje nám, ktorí sme držiteľmi a užívateľmi Jeho kňazstva. Je to pre prácu na spáse ľudstva. Tieto zdieľané uistenia prinášajú jednotu do kvór. Môžeme sa začať učiť o tom z toho, čo sa píše v písmach ako boli duchovní synovia pripravovaní pred svojím narodením pre onú vzácnu česť, ktorou je byť držiteľom kňazstva.

Pán hovoriac o tých, ktorým bola daná dôvera veľkého kňazstva v tomto živote, povedal:

Dokonca predtým, než sa narodili, s mnohými ďalšími, obdržali svoje prvé poučenie vo svete duchov a boli pripravovaní, aby vyšli v príhodnom čase Pánovom, aby pracovali na jeho vinici pre spásu duší ľudských.⁵

V kňazstve zdieľame posvätnú povinnosť pracovať pre duše ľudské. Musíme robiť viac, než sa len učiť o tom, že toto je naša povinnosť. Musí to byť hlboko v našich srdciach, tak hlboko, že ani mnohé požiadavky ohľadom našej práce v rozkvetení života či skúšky, ktoré prichádzajú s vekom nás neodvrátia od tohto cieľa.

Nie tak dávno som navštívil vysokého kňaza v jeho dome. Už viac nemôže prísť na stretnutia nášho kvóra. Žije sám. Jeho krásna manželka zomrela a jeho deti žijú ďaleko od neho. Vek a choroba obmedzili jeho schopnosť slúžiť. Ešte stále dvíha činky, aby si udržal svoju niekdajšiu silu.

Keď som vkročil do jeho domu, stál vo svojom chodítku a vítal ma. Pozval ma, aby som si sadol na stoličku vedľa neho. Hovorili sme o našich šťastných spomienkach v kňazstve.

Potom mi s veľkou intenzitou povedal: „Prečo ešte stále žijem? Prečo som ešte stále tu? Už nič nemôžem robiť.“

Povedal som mu, že už niečo pre mňa urobil. Pozdvihol ma svojou vierou a svojou láskou. Dokonca aj naše krátke stretnutie spôsobilo, že chcem byť lepším. Jeho príklad odhodlania robiť niečo, na čom záleží ma inšpiroval, aby som sa viac snažil slúžiť druhým a Pánovi.

Zo smutného zvuku jeho hlasu a pohľadu v jeho očiach som mohol cítiť, že som nezodpovedal jeho otázky. Stále premýšľal, prečo ho Boh nechal žiť s tak obmedzenými možnosťami pre jeho službu.

Svojim typickým štedrým spôsobom mi poďakoval za to, že som ho prišiel pozrieť. Keď som odchádzal, sestra, ktorá strávila v jeho dome niekoľko hodín, vošla do miestnosti z inej izby. Počas nášho súkromného rozhovoru mi o nej niečo povedal. Povedal, že je úžasná. Žila medzi Svätými neskorších dní po väčšinu svojho života a stále nebola členka.

Odviedla ma k dverám. On ukázal na ňu a s úsmevom povedal: „Vidíš, nemôžem nič robiť. Snažil som sa o to, aby sa dala pokrstiť, ale nefunguje to.“ Usmiala sa späť na neho, a potom na mňa. Vyšiel som von a otočil sa k môjmu domu, ktorý bol neďaleko.

Uvedomil som si, že odpovede na jeho otázky boli zasadené do jeho srdca už dávno. Oný statočný vysoký kňaz sa snažil konať svoju povinnosť, ktorú sa naučil počas mnohých rokov v kňazstve.

Vedel, že jediným spôsobom ako mladá žena môže mať požehnania spásy skrze evanjelium Ježiša Krista je urobiť zmluvu a byť pokrstená. Bol vyučovaný v súlade so zmluvami každým prezidentom každého kvóra od doby, kedy bol diakonom do doby, kedy bol vysokým kňazom.

Pamätal si a cítil svoje vlastné sľuby a zmluvy v kňazstve. A stále ich dodržiaval.

Bol svedkom a misionárom Spasiteľa, kdekoľvek ho život zavial. Bolo to už súčasťou jeho srdca. Túžbou jeho srdca bolo, aby sa jej srdce mohlo zmeniť skrze uzmiernenie Ježiša Krista a dodržiavaním posvätných zmlúv.

Jeho čas v škole kňazstva v jeho živote bude relatívne krátky v porovnaní s večnosťou. Ale dokonca aj v tak krátkom intervale obdržal majstrovstvo vo večnom učebnom programe. Ponesie si ho kamkoľvek ho Pán povolá, oné kňazské lekcie večnej hodnoty.

Nielen že by ste mali byť dychtiví učiť sa vaše kňazské lekcie v tomto živote, ale mali by ste byť optimistickými ohľadom toho, čo je možné. Niektorí z nás môžu mať v mysliach obmedzenie o našich schopnostiach učiť sa to, čo Pán pred nás postavil v službe Jemu.

Jeden mladý muž opustil svoju malú dedinu vo Welse na počiatku roku 1840, počul apoštola Božieho a prišiel do kráľovstva Božieho na zemi. Preplavil sa so Svätými do Ameriky a prešiel na krytom voze naprieč planinami. Bol v ďalšej výprave po Brighamovi Youngovi. Jeho kňazská služba zahŕňala vyčistenie a prípravu pôdy pre farmu.

Predal farmu za pár drobných a išiel na misiú pre Pána do púští, dnes známych ako štát Nevada, starať sa o ovce. Bol povolaný na ďalšiu misiú cez oceán do tej istej dediny, ktorú opustil v chudobe, aby nasledoval Pána.

Cez toto všetko našiel spôsob ako sa učiť spolu s bratmi v kňazstve. Bol odvážnym misionárom a kráčal dole ulicou vo Welse do letného sídla muža, ktorý bol štyrikrát ministerským predsedom Anglicka, aby mu ponúkol evanjelium Ježiša Krista.

Tento veľký muž ho pozval do svojho domu. Bol absolventom Etonu a Oxfordskej Univerzity. Misionár s ním hovoril o pôvode človeka, ústrednej úlohe Ježiša Krista v histórii sveta a dokonca o osude národov.

Na konci ich stretnutia hostiteľ zvažoval onú výzvu ku krstu. Ale keď sa rozchádzali, oný predstaviteľ jedného z najväčších impérií sveta sa opýtal pokorného misionára: „Kde ste získali svoje svedectvo?“ Odpovedal: „V kňazstve Božom.“

Možno ste raz premýšľali, o čo lepší by bol váš život, keby ste sa len dostali na štúdium na nejakej prestížnej škole. Modlím sa, aby ste videli veľkosť Božej lásky k vám a príležitosť, ktorú vám dal, keď ste vstúpili do Jeho kňazskej školy.

Ak budete usilovní a poslušní v kňazstve, budú na vás vyliate poklady duchovného rastu. Budete rásť vo svojej moci odolávať zlu a hlásať pravdu, ktorá vedie k spáse. Nájdete radosť v šťastí tých, ktorých vediete do povýšenia. Vaša rodina sa stane miestom učenia sa.

Svedčím vám, že kľúče kňazstva boli znovuzriadené. Prezident Thomas S. Monson drží a používa tieto kľúče. Boh žije a dokonalo vás pozná. Ježiš Kristus žije. Vy ste boli vyvolení, aby ste ctili to, že držíte posvätné kňazstvo. V mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri NaZ 107:85.
2. Pozri NaZ 88:118, 122.
3. Pozri NaZ 88:133.
4. Pozri NaZ 107:27.
5. Pozri NaZ 138:56.